

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek stb. intézendők.

Nyitléri cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön ártábla szerint számíttatnak. Ezenkívül minden bejelentésnél 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralekban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A zónatarifa.

Midőn a harminczas évek közepén az első vasutat építették Liverpooltól Manchesterig, sem a kormány, sem a társadalom nem gyanította az új találmány roppant befolyását a kereskedelemre, nem is álmodott arról, hogy a vasutak forgalma mennyire át fogja alakítani az egész nemzet mindennapi életét. A postakocsik s az ugynevezett gyorskocsik közvetítették akkor az összes forgalmat s nagy tőkék voltak ezekbe befektetve, melyek természetesen a vasutak kiterjedését és az új koncessziókat mindenütt elleneztek, nehogy érdekök megkárosodjék.

Midőn tehát arról volt szó, mi legyen személyre és teherre a vitelbér, a kormányok méltányosnak találták, hogy a gyorskocsik tarifája a vasuti forgalomra is terjesztessék ki s a közönség érdeke csak az utazás gyorsasága és nagyobb kényelme által mozdították elő.

sasága és nagyobb kényelme által mozdították elő.

A vasutakat Belgium kivételével mindenütt magánvállalatok építették, természetesen első sorban oly vonalakat, melyek jövedelmezősége valószínű volt, az állam csak stratégiai és politikai szempontokból garantizozott, sőt épített is vonalakat, ott, hol vállalkozó társulatok nem akadtak. Ausztria még azokat is, a melyeket drága pénzen megépített, magántársulatoknak adta el, mert általánosan azt tartották, hogy az állam kezelése mindig drágább, mint a magánvállalatoké. A vasutársaságok tehát csak a vállalat jövedelmezőségét vették tekintetbe és sablonszerű módon nem gondoltak a vitelbér leszállítására, a kormányoknak pedig Belgiumon kívül soha nem jutott eszébe, hogy az egész ország vasuthálózatát kezébe vegye s átgondolt vasuti politikájával hatni akarjon a kereskedelemnek s az összes nemzeti életnek kifejlesztésére. A mi misztereink kezdetben elégségesnek találták, ha a külföldi kormányok példáját követve, főleg a vasuthálózat kiegészítését veszik szemügyre, a vasuti vállalkozóknak megadatják a kamatbiztosítást s az által Magyarországra hivatgatják a külföldi tőkéket, némely vonalat építetik államköltségen. Azonban már ezen első lépés is megzavarta pénzügyeink egyensúlyát s a közvélemény félt minden experimentálástól a vasutak ügyében.

Baross Gábor azonban szembeállt az előítéletekkel s az európai államok kereskedelmi vagy közlekedési miniszteri közül ő volt az első s az egyetlen, ki nagyszabású vasuti politika által nem csak a kereskedelmet élénkíteni, hanem a nemzet szellemére hatni igyekezett. A mint tehát az összes vasuthálózatot államosította és annak kiegészítését kedvezmények által helyi érdekű, olcsóbb, keskeny vágányú vasutak által előmozdítván, merész

felfogással leszállította elébb a személy-, azután a teherszállítási vitelbért s megalkotta a zónatarifát oly formán, hogy ez által különösen egy részről a szomszédos, más részről a távolsági forgalom lélenküljön s az ország minden része a fővárossal, mint a nemzet szívével olcsón köthessék össze.

Sok volt az ellenvetés ezen merész kísérlet ellen. Bel- és külföldi hirlapok, praktikus vasuti igazgatók és theoretikus nemzetgazdák azt jósolták, hogy a tarifák olcsóbbítása nem fog észlra vezetni, hogy a fináncziális eredmény kényszeríteni fogja a minisztert, hogy állítsa vissza a drágább vitelbért. Az igazsággal meg nem férőnek tartották, hogy az utas Brassóból vagy Fiuméből nem fizet többet, mint Püspök-Ladányból vagy Kanizsáról, a teher-vitelbér leszállításából biztos deficitet jövedöltek, s midőn a fináncziális eredmény mindjárt az első félévben rendkívül fényesnek bizonyult, tényleges kárt jósoltak nagyobb kopásából s a kocsik elhasználásából az állam pénzügyeire nézve s mindennap várták, mikor bukik már a miniszter vasuti politikájával együtt.

A miniszter összefoglaltatta most a zónatarifa két évi eredményeit azon hivatalos jelentésében, mely a parlament, a külföldi kormányok és a vasuti körök számára készült s melyben a számok megczáfolják mindazon ellenvetéseket és kételyeket, melyek a zónatarifa ellen oly sok oldalról emeltettek. 1888-ban 6.100.000 utas vette vasutainkat igénybe, 1890-ben már 17.800.000. A bevételek többlete 3.021.200 frtra ment, a zónatarifa által okozott kiadási többlet 1.387.000, a tiszta többlet tehát 1.733.000 frt volt, mind a mellett, hogy a kevesebbet jövedelmező helyi érdekű tizennégy vonal az ország legkülönbözőbb részeiben állami kezelés és a zónatarifa alá került. Ez a legjobb felelet a gáncsoskodók kifogásaira.

A „Székelyföld“ tárczája.

Az ibolyacsokor.

Kedves Elluska nagysád!

Nem titkolhatom tovább, szeretem, imádom! Ha viszonozza érzelmeimet, tegyen boldoggá és küldjön kegyed is egy ibolyacsokrot, a mit e napnak emlékéül tehessek el. Kedvező választát remélve, maradtam kézesokolója

Márkus Kálmán,
joggyakornok.

Igy. A kis levél készen van; most ezt elrejttem ibolyacsokrom középebe és átadom egy hordárnak, hogy vigye el a bájos Elluskának; eddig bizonyára felkelt és a reggeli elkészítésénél szorgoskodik.

Milyen kedves teremtés is ez az Ella! És ha elgondolom, milyen bájos asszonyka válik belőle, ha az én feleségem lesz, szívem egész telve van örömmel.

De hátha nem szeret? Eh! erre ne is gondoljunk!

— András! Fogja, ez a kis ibolyacsokor és egy hatos. Vigye el Szelei nagyságáékhoz és adja oda Ella kisasszonynak. Érti? Ella kisasszonynak és ne másnak!

Nem telt bele öt perc és András levett kalappal állt Ella kisasszony előtt, mondván, hogy: „A Kálmán urfi tisztelteti a nagyságát és azt parancsolta, hogy ezt a csokrot adjam oda Ella kisasszonynak.“

— Jól van, András, fogja, egy hatos s mondja Kálmán urfinak, hogy köszönöm.

A hordár, örülve a két oldalról kapott borral, csakhamar vidám arccal távozott el, ábrándjainak hagyva Ella kisasszonyt.

— Oh, az az unalmas Kálmán! már kezd teherre lenni. A kőfőz komolyan veszi kaczerkodásomat s még egy szép napon szerelmet vall! Az lenne még csak mulatságos: én és egy joggyakornok!

Nem, uram! Véget vetünk a dolognak minél előbb, még mielőtt szerelmével előállana!

Eddig is csak azért foglalkoztam vele, mert vallomásra akartam bírni Keresztessit. Mert hogy szeret, az már látható; hisz minden nyilvános helyen udvarol nekem. A figyelmetlen! Neki még az sem jutott eszébe, hogy az első ibolyákkal meglepjen.

Megállj csak! A Zsuzsi szakácsné éppen most megy bevásárolni és tőle elküldöm neki ezeket az ibolyákat s megízenem, hogy én szedtem. Remélem, ebből meg fogja érteni édeklődésemet és nyilatkozni fog.

A mama is azt mondja, hogy a mai világban jó parthie egy bíró és örülhet, a ki ilyen állásu férjet kap, kivált ha még hozzá annyi vagyona van, mint Keresztessinek.

Elluska ezen magánbeszéde után alig pár percz múlva a fent nevezett ibolyacsokor Keresztessi járásbíró ur birtokában volt.

De alig hogy betette Zsuzsi szakácsné maga után az ajtót, a bíró ur íróasztalához ült és a következő levelet írta:

„Imádott Erzsike!

Semmi módon sem sikerült még maga iránti szerelmem és hűségemről teljesen meggyőzni. Egyre azt hajtja, hogy én állásomnál fogva olyan szegény leányt nem szerethetek és inkább illő hozzám Szelei Ella.

Tehát hogy mennyire nem szeretem én ezt a gögös, nagyravágó Ellát és mennyire szeretem magát, bizonyítom a mellékelt ibolyacsokorral, melyet éppen most hozott Ella kisasszonytól a Zsuzsi szakácsné és a melyet levelemhez mellékelve, szerelmem bizonyítékául küldök magának. Így tán elhiszi, mennyire szeretem, és legfőbb ohajtásom, hogy magát, édes egyetlen Erzsikém, minél előbb nőmmé tehessem.

Délután jövök és megkérem kezét a mamától.

Üdvözlí
Keresztessi Olivér,
kir. járásbíró.

Messzelátó politikát látunk különösen abban, hogy hazánkban, hol a magyarság főleg csak az ország közepén van összepontosítva, s a távolabb vidékeket nemzetiségek lakják, a zónatarifa éppen nem a magyar elemeket hozza a központtal összeköttetésbe, úgy, hogy a távolsági személyforgalom 249 százalékkal növekedett a tizennegyedik zónában, miben mi az állami eszme megerősödésére nézve eléggé meg nem becsülhető tényezőt látunk.

A külföld egyébiránt jobban méltányolja Baross érdemeit, mint sokan közülünk; egy tekintélyes német közgazdasági lap például utolsó számában a következő szavakkal üdvözi a zónatarifát: „Az a nap, melyen a zónatarifa a magyarországi állami vasutaknál életbe lépett, forduló pontot jelez a vasút-ügy európai felfogásában. Bármint szóljanak ellene, megcáfолhatatlan tény, hogy azon nap óta a divatban levő félszabályok felett ki van mondva az ítélet s hogy a személytarifa alapos reformjának előnyei fényesen be vannak bizonyítva.“ Üdvözljük Baross Gábort, mint a zónatarifa lángeszű alkotóját. (P. H.)

Az igazságügyminiszteriumban törvényjavaslat készült legközelebb el, a mely hivatva lesz a járásbíróági fogházak nagy részének siralmas állapotán segíteni. A belügyminiszteriummal egyetértőleg megállapított törvényjavaslat kimondja, hogy a közigazgatási uton elítélt egyének szabadság-büntetésé a járásbíróági fogházakban lesz végrehajtandó s ennek fejében a belügyminiszterium átengedi a közigazgatási uton befolyó büntetés-pénzeket ily fogházaknak építésére. A törvényjavaslat még ezen ülésszak alatt a képviselőház elé fog terjesztetni.

A munkások betegsegélyezési törvényének életbeléptetésére vonatkozó fontos miniszteri rendelet külön lenyomatban is megjelent. Az ipari és gyári alkalmazottak régóta várják e rendeletet, mely azért készült oly sokáig, mert a kereskedelmi miniszterium a betegsegélyezési pénztárak életbeléptetését minden irányban alaposan felkészítette, s nemcsak minta-alapszabályokat, hanem utasításokat is dolgozott ki azok alakítására és kezelésére nézve. Most az érdekeltek körök az egész anyagot együtt találják, és felette kíváncsiak, hogy az egész országban egyszerre induljon meg a mozgalom a betegsegélyező pénztárak létesítésére nézve. Egy darab szociális kérdés megoldása elé indulunk, ha egyszerre mindenfelé létesíteni fogjuk e pénztárakat, s nagyban emeli a munkások önértékét az a tudat, hogy baj és főleg betegség esetén sem ők, sem családjuk nem lesz elhagyatva. Nagy hivatásuk van az életbeléptetés körül a kereske-

Márkus Kálmán annyira izgatott volt az irodában, hogy 10 órán túl nem bírta ki; letette a pennát és karjára véve felöltőjét, lakására ballagott. Ott ledőlve a bőrkanapéra, mély gondolatokba merült.

— Szeretném megfojtani azt a Keresztésit. Milyen nyilatkozott Elláról! Hogy az egy gögös, nagyravágyó teremtes, és még a mellett hű, kaczer és mindent elkövet, hogy magának egy igényeinek megfelelő férjet foghasson, s hogy már utána is kivetette a finoman szőtt hálót!

A nyomorult így merte rágalmozni az én üdvösségemet! De megállj! Ma még nincs jogom, hogy megfenyítselek, de lehet holnap! Megmondja azt az ibolyacsokor!

Töprekedéséből egy kis leány belépte zavarta fel, a ki félénken állt meg az ajtónál, kezében egy elhervadt ibolyacsokrot és egy levelet tartva.

Felhívására félénken szólalt meg, hogy ezt egy nénike küldte a Kálmán bácsinak.

Kálmán ideges sietséggel bontá fel a levelet és olvasá:

Kedves barátom!

A mai nap örömére küldöm a mellékelt ibolya-csokrot, a melyet most kaptam Keresztési Olivértől és a mely engem igen boldoggá tett, mivel e naptól kezdve Olivéremnek jegyese vagyok.

Önnek, ki nekem kis leány korom óta jó barátom, majdnem testvérem volt, boldogságomból egyebet nem adhatok, mint ezt az ibolya-

delmi és iparkamaráknak, az ipartestületeknek, az iparhatóságoknak, a munkásoknak és munkaadóknak. Ki-ki teljesítse a kötelességét s járjon jó példával elől, hogy azt az üdvös intencziót, mely e törvényben rejlik, az egész országra nézve áldassá tegye. Az országos iparegyesület e kérdés propagálását már földatává tette. Kövessék e jó példát az ország összes szaktestületei s ezek nyomán minden e messze kiható kérdésben érdeklött iparos és munkás, vagy iparossegéd!

ORSZÁGGYÜLÉS.

A felirati vita szerdán ismét növelte a szabadelvű párt diadalát. Először Rudnay Béla szólalt föl s az ifjú képviselő igen rokonszenvesen mutatta be magát; beszéde tartalmas s előadása szónoki volt. A szabadelvűpárt élénk helyesléssel kísérte a sikerült debut-t. Ezután Eötvös Károly igazította helyre félreértett szavait s majd Dragulits Pál nemzetipárti tartotta meg első beszédét.

Jókai Mór szólalt föl ezután s a képviselők pártkülönbség nélkül általános figyelemmel hallgatták beszédét, mely egyike a mester legsikerültebb szónoklatainak. Bár a beszéd komoly politikai alaptónusra volt fölépítve, egy-egy humoros része is volt s az általános figyelmet gyakran szakította félbe hangos derűltséggel.

A szónoklat világos konstrukciója a benyújtott felirati javaslatok száma szerint tagolódott több részre. Az első részben az Eötvös Károly felirati javaslatával foglalkozott s finom ironiával vent párhuzamot önmaga és Eötvös Károly között, ki most ellenzi a közjogi kiegyezést, mikor az országnak szüksége van rá. Pontonként bírálta a függetlenségi párt felirati javaslatát, beszélt az önálló vámtételeiről, az önálló jegybankról s a követelt leszállított cenzusról, a mely helyett inkább az általános szavazati jogot pártolja a szóló.

Szép részlete volt Jókai beszédének az, melyben a királyról beszélt, ki minden idejét híven megosztja Budapest és Bécs között. Majd kimutatta, hogy az önálló magyar hadsereg föllállítására a mai európai konstellációk közepette nem is lehet gondolni, nem is szólva a nagy költségről, melybe kerülne.

Majd Apponyi Albert gróffal és felirati javaslatával foglalkozott. S rámutatott arra, hogy a nemzeti párt a választásoknál azért boldogult annyira is, a mennyire boldogult, mert a függetlenségi eszméket vitte a csatába. Ugronék felirati javaslatára is kiterjeszkedett Jókai s elismerte, hogy e javaslatban nyilatkozik a legtöbb fantázia. A szabadelvű párt élénk helyesléssel kísérte Jókai beszédét s számosan üdvözölték a szónokot.

csokrot, a melyet szeretett jegyeseim küldött nekem és a melyet én viszont azért küldök Önnek, hogy tegye el kis barátúnja boldogságának emlékére.

Maradtam továbbra is hiva

Szabó Erzsike.

Kálmán szórakozottan hajtá össze a levelet és gépiesen nyult az ibolyacsokor után.

— Lám, ez a kis elhervadt csokor boldoggá tett két szívet és máskor nagyon tudnék örülni Erzsike boldogságának, de most — most, mikor én szintén egy ibolyacsokortól várom a boldogító feleletet, de nem ettől ... és boszusan dobta félre.

— Ah, mi ez? Egy kis összegöngyölt papír! Talán csak nem a kis Erzsike? Hm, furcsa volna most, mikor eljegyzéséről beszél! Lássuk csak! „Kedves Elluska nagysád!“ ... Kedves Elluska nagysád?! „Nem titkolhatom“ ... Aláírás Márkus Kálmán.

Hahaha! Érdekes! Hisz ez akkor az én csokrom! És a kis levél is, mit beléje rejték, a körut után egészen érintetlenül érkezett vissza! ...

A dolog tehát világos, kedves Ella nagysám ... Én küldöm, te küldöd ... ő küldi ... ők küldik és én — mindent látok!

Adieu, kedves Ella! Tudom már, kihez volt szerencsém. Levelemre meghozta a választ a hervadt ibolyacsokor!

Hilária.

Öt percnyi szünet után Eötvös Károly a Jókai által félreértett szavait igazította helyre. Utána Polónyi Géza igyekezett magának dicsőséget szerezni azzal, hogy Jókaival és Tisza Kálmánnal gorombáskodott. Még pártfelei között is igen kellemetlen benyomást tett az a tapintatlansága, melylyel megtámadta a királyné ő felségét külföldön időzése miatt. Végül Pogrányi József beszélt a függetlenségi pártból.

Különfélék.

— Tavasz első napja egészen fehér köztümben köszöntött be, egygyel szaporítván azon különlegességek számát, mikkel időjárásunk ez évben kedveskedett. A héten esővel kezdte s aztán hóval végezte. A hideg északi szél csontkeményre fagyaltta a földet s aztán jó vastag hóréteggel borította be. A lehullott hó oly keményen tartja magát, mint akár decemberben; a házak fedelét még délben sem csordult meg.

— Tisztelgés. Mikó Bálint főispánnak a Lipótenddel történt kitérítése alkalmával Csikmegyének gyergyói részéből Nagy Tamás főszolgabíró vezetés alatt negyven tagból álló üdvözítő küldöttség jelent meg f. hó 13-án a főispán urnak zsögödi lakásán. A küldöttségben részt vettek a gyergyói községek képviselői pártkülönbség nélkül. Főispán ur mint ismert legszívesebb házigazda fogadta a küldöttségét s ősi szokás szerint ebédre marasztotta a messziről jött küldöttség összes tagjait. A kedélyes hangulatban lefolyt ebéd alatt egy pohárköszöntések sem hiányoztak, azt felemlíteni is fölösleges.

— A leendő trónörökös Budapestén. Ferencz Ferdinánd főherceg, a M. U. értesülése szerint, állandó lakást fog tartani Budapestén, a miből az következik, hogy a leendő trónörökös ezentúl gyakran fogja a fővárost fölkeresni.

— Az újbányai választás. Tisza István 1260 szavazattal Kaldrovits 826 szavazata ellenében képviselővé megválasztott.

— A csik-szeredai elemi iskola iskolászeke közelebről tartott ülésén testületileg lemondott állásáról. A lemondásnak oka az, mert az iskola fenntartására és a tanítók fizetésére sem a város nem képes több áldozatot hozni, sem államsegély nem utalványoztatott. Így az iskolászek állását tartatatlannak látván s a szomorú állapotokon segíteni módjában nem állván, állásáról lemondott, hogy helyet adjon oly tagok megválasztatásának, kik ily helyzetben sikeresebben működhetnek.

— A magyar nyelv az orosz hadseregben. Egy esztergommegyei fakereskedő nemrégiben Gali-cziába került s ott Poduliczky gróf birtokain nagyobb üzletet kötött. A lengyel magnásnak azonban Oroszországban is vannak erdei s így a magyar kereskedőt a krakkói orosz konzul ideiglenes utlevéllel s a maga személyes jótállásával átvitte Lazsunyébe. A határon csakhamar alkalma nyílt a magyar kereskedőnek orosz ismerőségekre. Feltűnt ugyanis neki, hogy a lazsunyei orosz katonatisztek közül többen folyékonyan beszélnek németül. Az egyik orosz tiszt, a kinek nevét is feljegyezte utazónk: Danska Gregor, magyarul kezdett szólni. Kiejtése ugyan darabos, fogalmazása lassu volt, de azért meg lehetett érteni. Az orosz tiszt azt mondta, hogy minden határon orosz ezrednél legalább is négy tisztnek magyarul kell tanulnia. A magyar tanfolyamban többnyire azok vesznek részt, a kik már a német nyelvvel is megbirkóztak.

— Nagy kor. Kis-Csulán egy öreg juhász halt meg; miut a paki okmány mutatja, most töltötte be a 143-ik esztendő; született 1749-ben.

— Ramazán a mohamedán világnak tündéri fényű, lebilincselő érdekességu megnyilatkozása. A ramazán-hónap 15-ik napjára esik az évenként csak egyszer ismétlődő ünnep, a mikor a szultán ragyogó kísérettel végigvonul Konstantinápolyon. Ilyenkor nyílnak meg a török színházak. A ramazáni mohamedán kiállítás szemkápráztató mesés kincseket tár a szemlélő elé. Az utcákon óriási néptömeg tolong és mulat, mert ilyenkor az ünnepek egy mást érik. A ramazán-hónap Konstantinápolyra nézve ugyanaz, a mi a pápák világi uralmának idején a nagyhét volt Rómára nézve. Schwimmer Pál, a m. kir. államvasutak menetjegy-irodájának főnöke ezért az idén április 8-án (a mi összeesik a ramazánnal) rendez ki-rándulást Konstantinápolyba. Indulás Budapest-ről, a központi pályaudvarról április 9-én d. u. 6 órakor, Belgrádon, Nisen Szófián át érkezés Konstantinápolyba április 11-én d. u. 3/4 órakor. Tartózkodás a török fővárosban öt nap, mialatt észszerűen beosztott program szerint az utazók annyit láthatnak Konstantinápolyból (panoráma a galatai toronyról, Aja Sofia, európai és ázsiai édes vizek, Szkutári, török temető, Guyon sirja, bazár, török fürdők, nevezetesebb török templomok,

Péra, vízvezeték, népkert, Rákóczy sirja, hajóséta a Boszporuson, Dolma, Bagcse, szelamlík, tánczó és üvöltő dervisek, stb.), hogy feledhetlen képet szerezhessenek maguknak erről a világszép városról és életéről. A kirándulásban való részvételre jelentkezéseket 50 ft előleges befizetésével április elsejéig fogadnak el a budapesti (Hungaria szálló) és vidéki menetjegy-irodák. Programm kívánatra bérmentve.

— Irodalmi jelentés. Fölbátorítva a magyar irodalom terén eddig elért sikereim által, elhatároztam, hogy munkáimból időnkint új kiadást adok ki. Első, önálló s a honi sajtó által igen kedvezően fogadott művem: „A babonáról” szóló népkönyvem volt. Ezt — népies irányban, javítva és bővítve azon — „Babonák Könyve” cím alatt a serdülő fiatalság s a babonás köznép okulása céljából, mulattatva-oktató szellemben szerkesztve fogom újból kiadni. Második munkámat, az „Anyósok Könyve” cz. humoros művet, miután még most is vannak rossz anyósok — a nők vigasztalására, napam-asszonyok bosszantására s a nagy közönség gyönyörködtetésére — temérdek képpel százannyi élcczel — új s gonoszított kiadásban — a már is nagyszámu t. megrendelőknek rövid pár hónap múlva küldöm szét. Harmadik művem, melyről a lapok szintén igen dicsérőleg nyilatkoztak, a „Magyar Közmondások Könyve.” (Bolti ára 2 ft, tölem rendelve fizetett példány 1 ft 30 kr., diszkötésű 2 ft 30 kr.) Ebből külön-leNyomat is készült: „Tanulmány a közmondásokról” cz. alatt fűzet-kiadásban (ára 40 kr.) Ezekből még néhány példány van készletben. Legújabbam „Tréfás Talányok Gyűjteménye” című kisebb munkám eddigi anyagának összeállításával és sajtó alá rendezésével foglalkozom. Egyelőre csakis a „Magyar Közmondások Könyve”-re, a „Tanulmány a közmondásokról” cz. fűzetre fogadom el a megrendelést s az „Anyósok Könyve”-re kérem az előfizetést. Ennek ára példányonként egy lármás forint. Többi műveim áráról azoknak kinyomtatása után teszem meg időnkinti jelentéseimet. Munkám tökéletesítése végett — figyelembe véve az eddigi bírálatokat — készséggel helyt adok azokban a hozzám beküldendő s hazánk különböző vidékein otthonos babonás szokások- és mondásoknak, s úgy a köznép-nél használatos közmondásoknak. Tréfát értő s azt kedvelőktől megfajtással ellátott könnyebb talányokat és szellemes anyós-vicceket kérek. A kéziratok és megrendelési pénzek hozzám küldendők. Gyűjtők 5 példány után a hatodikat ingyen kapják. Hazafias üdvözléssel: Sirisaka Andor, pécs-belvárosi tanító.

Közigazdaság.

A háromszékvármegyei gazdasági bizottság alapszabály-tervezete.*

I.

Czime és működési köre.

1 §.

Czim: Háromszékvármegyei gazdasági bizottság. Működési körét a bizottság kiterjeszti Háromszékvármegye egész területére. A bizottság székhelye: Sepsi-Szentgyörgy.

2 §.

Cél: a kellő hasznót már nem hajtó s a mai kor követelményeinek meg nem felelő gazdálkodási rendszer megváltoztatása, a viszonyoknak megfelelőbb intenzív eljárás meghonosítása s főként a kis gazdák édekeinek előmozdítása részint szakoktatás, részint gyakorlati példaadás által.

A szakoktatás, illetve a szakismerek elméleti uton való terjesztése végett a bizottság egyik fő-törékvése oda irányul, hogy a vármegye területén idővel egy földmives iskola létesíttessék és egy gazdasági vándortanítói állás rendszeresíttessék.

A gyakorlati példaadás céljából pedig a vármegye erre legalkalmasabb helyein olyan kis gazdák jelölendők ki, a kik a bizottság által megállapított módon, kellő segélyezés mellett, kezelnek gazdaságaikat, hogy ezekről a környékbeli kisebb gazdák a saját gazdaságuk berendezése tekintetében példát vehessenek.

A bizottság céljai közé tartozik: a szarvasmarha, juh, sertés és minden hasznos háziállat tenyésztésének emelése végett egy „állattenyésztési alap” létesítése is; mely alaptól apaállatok szerzendők be és osztandók ki az ilyeneket igénylő egyes községekbe és birtokosokhoz.

Végül működési körébe vonja a bizottság a gyümölcsészet és kertészet fejlesztését; valamint kiterjeszti figyelmét a hal- és sertéstenyésztésre, valamint ezekkel kapcsolatos teendőkre is.

* Ezen alapszabály-tervezetet, mint a vármegye gazdaközönségére nézve kiváló fontossággal bíró és nagyhorderejű gazd. egyesület előpostáját, jónak látjuk egész terjedelmében közölni, abbéli elhatározásunk kifejezésével: vajha ezen intézmény, melynek már oly régóta érezzük hiányát, mielőbb létesülne! Szerk.

3 §.

Azon eszközök megválasztása, melyek használatát a bizottság a kitűzött célt elérni parancsolja, az igazgató választmány hatáskörébe tartozik, melynek működését a járási bizottságok gyámolítják.

II.

A vármegyei gazd. bizottság tagjai.

4 §.

A tagok lehetnek:

- a) rendes tagok,
- b) tiszteletbeli tagok.

5 §.

A rendes tagokat 5—5 évenként a vármegye törvényhatósági közgyűlése választja részint saját tagjai, részint elismert szakférfiak köréből.

6 §.

Tiszteletbeli tagokká a bizottság közgyűlése által oly egyének választathatók, a kik a bizottság érdekében, vagy általában a gazdaság emelése körül kiváló érdemeket szereztek.

III.

A tagok jogai és kötelességei.

7 §.

Ugy a rendes, mint a tiszteletbeli tagok a közgyűléseken tanácskozási és szavazati jogot gyakorolhatnak, és indítványt vagy javaslatot terjeszthetnek az igazgató választmány elé.

8 §.

A tagok kötelesek a gyűléseken pontosan megjelenni, vagy elmaradásuk esetén magukat kimenteni. Háromszori indokolatlan elmaradás esetén a közgyűlésnek jogában áll előterjesztést tenni a vármegyei közgyűléshez az iránt, hogy a gyűlésekre nem járó tagok helye buzgóbb egyekkel töltsék be.

IV.

A bizottság belsejervezete.

9 §.

A bizottság ügyeit vezetik:

- a) a közgyűlés;
- b) az igazgató választmány;
- c) az elnök és al-elnök;
- d) a bizottság tisztviselői: titkár, pénztárnok és ügyész;
- e) a járási bizottságok.

V.

A közgyűlés.

10 §.

Az évenként rendszeren egyszer tartandó közgyűlés idejét és helyét az igazgató választmánnyal egyetértőleg mindig az elnök határozza meg és tűzi ki.

Fontosabb esetekben és előre nem látott teendők szükséges elintézése végett az elnökség rendkívüli közgyűlést is hívhat össze. Tartozik a közgyűlést összehívni az igazg. választmány kívánataira is.

A közgyűlés tárgyai a vármegyei hírlapokban előre közzé kell tenni.

A közgyűlésen a jelenlevők szótöbbséggel határoznak. Szavazatok egyenlősége esetén az elnök dönt.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 krtól 16 ft 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végeken is postabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Eladó

alulírtnál egy szép négy éves bika, mely a megyei tenyész-bizottság által is megvizsgáltatott és minden tekintetben kitűnőnek nyilvánított.

K. Impér, 1892. márczius 7-én.

Balási Lajos.

Sz. 781. k. i.

1891.

Hirdetmény.

Alattírt városi tanács által közhírré tétetik, miszerint a folyó évi házostály- és házberadó-kivetési lajstromok a mai naptól kezdve 8 napi közszemlére ki vannak téve azok bárki által a városi adóhivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők s esetleges folyamodások közvetlen a m. kir. pénzügyigazgatóságához adandók be.

Kézdi-Vásárhelyt, 1892. márczius hó 14.

Bartók Károly,

polgármester.

2525252525252525

Sz. 672. k. i.

1892.

Hirdetmény.

Alattírt városi tanács által közhírré tétetik, miszerint a folyó évi föld- és I., II. oszt. kereseti adó-kivetési lajstromok a mai naptól kezdve 8 napi közszemlére ki vannak téve, s azok bárki által a városi adóhivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők s esetleges folyamodások közvetlen a m. kir. pénzügyigazgatóságához adandók be.

Kézdi-Vásárhelyt, 1892. márczius hó 14.

Bartók Károly,

polgármester.

2525252525252525

Kézdi-járás főszolgabírája.

Sz. 1023—1892.

Pályázati hirdetmény.

Nyujtód község székhelylyel Nyujtód, Sársfalva, Szászfalu és Oroszfalu községekből alakított körjegyzői csoportban a körjegyzői állomás választás utján betöltendő lévén, ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állomással 400 ft évi fizetés és a törvényhatóság által megállapított, a jegyzők részére magánosok ügyeiben fizetendő díjak élvezete jár.

Felhivatlak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, mikép az 1883. évi I. t.-cz. 6. §. és az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ban meghatározott képesítéseket, eddigi alkalmaztatásuk és szolgálatukat, erkölcsi és társadalmi magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kéréseiket alattírtához f. évi márczius hó 31-ig annál bizonyosabban nyujtsák be, mivel a később beérkezett pályázatok figyelmen kívül hagyatnak.

Kézdi-Vásárhelyt, 1892. márczius 8-án.

Gábor Péter,

főszolgabíró.

Horgony Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzslőt csusz, köszvény, tagszaggyatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak horgonnyal valódi!

